

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται

Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ὁπεδίδονται

A Γ Ω Ν

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

σεις καὶ τὴν ἀξιοπρέπειάν των διὰ τῆς ἀπερι-
φράστου καὶ κυνικῆς ἐκείνης παλινφθοῖας, ἐν ᾗ
ἀνεγνωρίζοντο ἄνευ οὐοῦ δῆποτε μετριάσμου
καὶ ἄνευ οἷας δῆποτε ἐπιφυλάξεως τὰ κυριαρχικά
δικαιώματα τοῦ Σουλτάνου.

διότι περὶ ὀριστικῆς ἀποτροπῆς τῆς εἰμαρμένης συγκρούσεως μόνον οἱ ἄφρονες δύνανται νὰ ἐλπίζωσιν.

ΤΟ ΠΕΡΙ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Η ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Ἡ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΚΑΙ Ἡ ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Τὸ ἄρθρον τρίτον τοῦ περιφήμου ἔχῃ καταστάν-
τος, μελλόντος δὲ ἴσως νὰ γίνη ὡς ἐκ τῶν πιθανῶν
ἀποτελεσμάτων του ἔτι περιφημότερος νομοσχεδίου
ἀπὲρ τῶν ἐν ταῖς εὐρωπαϊαῖς νεοῖς μεταξὺ τῆς
βουλγαρικῆς ἐξουχίας καὶ τοῦ οὐκραμενικοῦ πατρι-
αρχείου διαφιλονεικουμένων ἐκκλησιῶν, ἔχει ὡς
ἐπάτοι:

αὐτοὶ μὲν τοὺς πληθυντοὺς πόδας ἡ χωρίων ἡ
ἐπαύλειαν, ἐν ἧ ἐύρισκοντα διαμορφωτικὴν ἐκκλησίαν
τῆς σχολῆς, ἤλκελ, διὰ ἀνάγκης ἐπὶ τῆ Πατριαρχείᾳ
καὶ ἑτέρα μερὶς εἰς τὴν Ἐξαρχίαν, ἡ ἐκκλησία τῆς
σχολῆς ἐνεῖται παραδιδόνται εἰς τὴν πλειονοψυχώσαν
μερίδα, ἥτις ἔρωσι καταβαλὼν χροῖν τῆς ἀνεγέ-
ρωσις παρμείας φώσεως καθιδρύματος πούτω τι φρά-
σων, τῶν ἐπιπλύνων ἐξόδων τῆς ἀνεγέρωσις κατα-
βαλλουμένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως».

Εἶδος μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἄρθρου τοῦτου
ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Ἐγγλιν βασιλεὺς κ. Γεωργιᾶ-
ζόγλου, ἀντὶ διαρκέσων ἐπὶ ἐμπειρίᾳ τῶν τουρκικῶν
ἡρώων, τοῖσι, καίπερ θεωρουμένοι τῶν διακοπόν-
των τῶν εἰς τὸ κύμα τῆς « Εὐρώσεως καὶ Προ-
δου » ἀνηγνάντων Τούρκων βασιλευντῶν, ἀμείλῃσε λο-
μὰν ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐλληνικῆς ἐκκλη-
σίας, αἵτινα στηρίζονται εἰς τὸν τουρκικὸν ἱερὸν νό-
μον καὶ ἀνεγώρθησαν ἀπὸ τοῦ Μωάμεθ τοῦ Πορ-
τακοῦ καὶ ἐνεῖθεν διὰ βερατιῶν καὶ αὐτοκρατορι-
κῶν σιμανίων.

Ἐπὶ τῇ ἰσχυρίᾳ τοῦ κ. Γεωργίου-Ζέγγου ὑπὸ
 τῶν ἐν τῷ πρῶτῳ βουλευτικῷ ὁμοθυμαδὸν ἑστώτων
 ἡμετέρων Ταξιδῶν βρέθῃ· ἀνεγίνωντο δὲ ἑπόμενα χαρ-
 ακτηριστικώτατα καὶ πᾶν ἐλποφρονὲς καὶ τῷ σκο-
 πῷ, ὃν κέλῃ ζητῆσαι τὴν θεοπροψέχουσαν δὲ δημοτικὴν τῶν
 νεοσχεδίων· (αὐτὴ ῥίπτειται ἐλαύνει εἰς τὴν πυρᾶν·
 Ἄρας αὐτοῖς ναὶ λέγουσιν ὅτι ἀνέβλεψαν)

Γεωργαντζήγλου. Τώρα ἀκριβῶς εἰπέ τι
τὴν ἀλήθειαν... Οἱ νέμοι οὐδέποτε θάνατον ἀ πα-
ροδύσασαι τὴν φύσιν. Ποῦ τὴν φύσιν οὐδὲν γίγνεται
Τὸ μόνον δὲ φρικτὸν δικαίωμα ἐν τῷ προκειμένῳ
ζητήματι εἶναι τὸ δ κατὰ τὰς ἰδικυήσεις. Ὅφει-
λει λοιπὸν ἡ ἐπιστροφή τὸ νηροχόδιον τοῦτο εἶ-
ναι Κιθάρειον καὶ ἡ ἐπονομαζία τὴν ὑπὸ τοῦ Χιλιμ-
ποῦ ἀνταχθῆναι, διὰ τοῦ ἴπουσι αἱ Ἑκκλησίαι καὶ
οἱ Σχολαὶ ποροδοῦντο εἰς τοὺς κητήρας καὶ
φισινεὺς οὕτῳν ἰδικυήτας. Ἐν δὲ ὑπάρχῃ ἀφρι-
εῖλῃ περὶ τῶν φυσικῶν ἰδικυήτῶν καὶ δικαιοῦχων
ἡ ἀφριεῖλῃ αὐτῇ πρέπει ἀνὰ λυθὲν εἰς τὰ ἱεροδου-
σίῃα τὰ μὲν ἀρμόδια ἐν τῇ περιστάσει».

Τὸν κ. Γρηγοριανζόγλου ῥηέησας νὰ ἀντιρροῦσιν
δὲ σαρκιστοὺς, ὑπογράφει τῆς Δικαιοσύνης Νεώχρῆ-
δης ἰσχυρισμοί, ἑτεὶ τὸ νουσοχεῖον δὲν ἀντιβῆκε
οὐτε εἰς τὴν ἱερὸν νόμον, οὐτε εἰς τὸ σύνταγμα, ἀλ-
λως τε δὲ καὶ διότι ἀδιαφορὰ θεηγεῖας μετοξὺ
τῆλθῃων καὶ Βουλγαρίας ξὺν ὑφίσταται· «ἀδὲν εἰ-
σὲν πῆς δ' ἀρεμῆος, ἀνασῃναι δ' κ. Κοσμίδης, τὸ
ἀπεκρίθητε περὶ τοῦ ζητήματος τούτου».

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν ὁ Ζητούσις νὰ θεωρηθῇ
ἐπαρκὲς γιὰ τὴν ἀναγνώσκουσαν δι' ἡ πρότασιν
τοῦ ὑμετέρων βουλευτῶν, δι' ᾗ ζητεῖται ἡ ἐπι-
ψήφισις τοῦ ἀβερύ κατὰ τὸ κεῖμενον, τὸ ὑποβλη-
θὲν ὑπὸ τοῦ Χίλμυ πασσά, καὶ δευτέρα πρότασις
αὐτῶν, δι' ᾗ ζητεῖται να τεθῇ ἡ πρότασις ἀδελ-
φεῖς ψυχροκοριαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως. Οἱ Προ-
δευτικοὶ πάντες ὁμοῦ ζητοῦσι νὰ μὴ γαθῇ ταυτῶν
ψηφοφορία. Ὁ πρεσβερίων ὅμως λέγει ὅτι εἶναι
ἀποχρεωμένους νὰ προτείνῃ ὀνομαστικὴν ψηφοφο-
ρίαν.

Ὁ κ. ΝΑΛΗΣ ἀναφωνεῖ:
— Κύριε πρόεδρε, τόσοι βουλευταὶ ἀπαιτοῦσι ψή-
φοιαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως. Ὁφείλεις νὰ ὑπο-
ταχθῇτε εἰς τὸν νόμον.

Ἐν μέσῳ θορύβου ὁ ΧΑΛΙΑ βέης συνέστησε
τὴν ἀποδοχὴν τῆς ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἧτις κα-
τέγενετο, ἀπερρίφθη δὲ ἡ πρότασις τῶν ὁμογενῶν

βουλευτῶν δια ψήφων 90· κατὰ 26, ἦτοι τῶν 24 Ἑλλήνων καὶ 2 Σέρβων. Σημειωτέον, ὅτι ἐκ τῶν 116 ψηφοφοροσάντων οὐδὲ 70 βουλευταὶ δὲν ἦσαν παρόντες. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τετῇ πάλιν εἰς ἐφαρμογὴν ὑπὸ πρὸς Προεδρευομένων τὸ σύστημα τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς ψηφοφορίας.

Η ΑΠΟΧΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ
Η ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ

Μόλις ἐγνώθη τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας,
δ. κ. Γεωργαντζόγλου ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα εἶπε:

—'Εγώ, εἶπε, καὶ οἱ ὁμογενεῖς μου βουλευταὶ μὴ
δυνάμεθα νὰ παρηρεθώμεθα εἰς συζητήσιν ἀντιβαί-
νουσιν ἐξ ὁλοκλήρου πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν
Ἰερὸν νόμον ἀναγκάζομεθα νὰ ἀποχωρήσωμεν τῆς
αἰθούσης. Καταθέτω μάλιστα καὶ τὴν διαμαρτυρίαν
ταύτην, ἵνα ἀναγνώσῃ καὶ ἀναγραφῇ ἐν τοῖς πρα-
κτικοῖς.

Καὶ προχωρήσας πρὸς τὸ προεδρεῖον κατέθεσε τὴν κατωτέρω διαμνηρυρίαν, μεθ' ὃ πάντες οἱ ὁμογενεῖς βουλευταὶ ἀπεχώρησαν ἐν σώματι μετὰ τῶν δύο παρισταμένων εἰς τὴν συνεδρίαν Σέρβων.

Ἡ διαμαρτυρία ἔχει ὡς ἑξῆς:

« Συμφώνως πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἐπαίνετον σύ-
σχημα τοῦ θθ. Ἐθνους, εἰς τὰς πρεσβεύοντας τὰς
γνωστὰς θεησκευματα πλὴν τῆς πλήρους ἐλευθερίας
ὡς πρὸς τὰ θεησκευματα ζήτηματα ἐξηραλίσθησαν
καὶ θεησκευτικὰ προνόμια περιέχοντα δικαιώματα
τινα καὶ παραχωρήσεις ἀναφορικῶς πρὸς τὰ πολι-
τικὰ δικαιώματα. Διὰ τοῦ 11ου ἀρθρου τοῦ Συν-
τάγματος διατάχθη, ὅτι τοῦ κῶδρος τῶν ἐν λόγῳ
προνομίων διατελεῖ ὡς καὶ πρότερον ὑπὸ τὴν προ-
στασίαν τοῦ κράτους.

Συνωδὸς πρὸς τὰ θρησκευτικὰ πρόνοιαι, ἔτινα
μετὰ τὴν ἔκλεισιν ἐδωρήθησαν εἰς τὸ Ἑλληνικόν
Ἔθνος ὑπὸ τοῦ πορθητοῦ Σουλτάνου Μαᾶμεθ καί
ἔτινα ἔκτοτε διετηρήθησαν ὑπὸ τοῦ Κράτους πάν-
τοτε ἔγκριτα συμφωνῶς πρὸς τὸ περιεχόμενον καί
τὰς σοφεῖς καὶ ῥητὰς διατάξεις τῶν ἐπὶ τοῦ προ-
κειμένου ἐπὶ τοῦ ἔκδοθέντος αυτοκρατορικῶν βε-
βαιωσίων καὶ ὑψηλῶν φερμανῶν, αἱ ἐκκλησίαι, αἱ
σχολαί, τὰ νεοστροφεῖα καὶ τὰ τοιαῦτα εὐαγί-
α καθιδρύματα, ἔτινα ὑπάγονται εἰς τὸ ὑπὸ τὴν πνευ-
ματικὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχηγῶν τῶν ἑλληνικῶν
Ἐθνῶν, τῶν Πατριάρχων, τῶν Μητροπολιτῶν καὶ
τῶν ἐπισκόπων, διατελούν ἑλληνικὴν Ἐθνος κα-
ὐδὲνα λόγον ὑπὸ οὐδενὸς δυναταῖς ἀπαραιοῦσθαι
καὶ οὐδεῖς δύναται διὰ ἐπέμβασις αὐτά.

Ἐν ταύταις ἡ ἐπὶ ταύτῳ βουλευτικῇ ἐπιτροπῇ ἐτροποποίησε τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως προταθὲν νομοσχέδιον, εὕτως ὥστε τοῦτο νὰ ἀντικίηται πρὸς τὴν ἀρχήν, ἣν ἡ Κυβέρνησις ἐδέχθη, παρ' ἑαυτῆς τὸς ἐκ μέρους ἡμῶν ἀντιταχθεῖσας ὁρθὰς καὶ συνεχεῖς διαμαρτυρίας καὶ κατὰ τὴν σήμερον διεσχηθεῖσαν σχετικὴν συζήτησιν ἐγένοντο δεκάτ' ἂν ἄραροι 1, 2 καὶ 3 τοῦ «περὶ τῶν ἐν τοῖς εὐρωπαϊακοῖς νομοῖς μεταξὺ τῆς βουλγαρικῆς Ἐξουχίας καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διαφιλονεικουμένων ἐκλοκαίων νομοσχεδίων». Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον ἀκυροῖ τελευτῶς τὰ ἀνὰ χεῖρας τοῦ εἰς ἀνήκομεν ἑλληνικοῦ Ἐθνους εὐρισκόμενα ὕψηλα ριζμάνια, παραβιάζει τὰ κεκτημένα νόμιμα δικαιώματα ἡμῶν καὶ ἐξασθενεῖ μέρος τῶν ἀρχαίων θερησκευτικῶν προνομίων ἡμῶν διὰ τῆς ἀρπαγῆς καὶ κατοχῆς τῶν ἐκκλησιῶν, σχολῶν, νεκροταφείων καὶ τοιούτων ἱερῶν καθιδρυμάτων ἡμῶν, ἐναντίον τοῦ Συντάγματος καὶ παντὸς δικαίου, διαμαρτυροῦμεθα ἐντόνως διὰ τὴν ἀδικίαν ταύτην, ἵνα δὲ μὴ παρυστάμενοι ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νόμου τούτου, ὅστις ἀντικίηται τελευτῶς εἰς τοὺς κειμένους νόμους καὶ τὰς ἰσχυρούς διατάξεις τοῦ ἱεροῦ νόμου μετέσχωμεν ὥστε καὶ ἰσφῆς εἰς τὴν διὰ τῆς παραδοχῆς τοιούτου νόμου προσγνωρῆν ἀδικίαν, δηλοῦμεν διὰ ἀποσυρμένα τῆς Βουλῆς, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ συζήτησις τοῦ παρόντος νόμου».

Ἄλλ' ἔπειτα ἡ τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν ἀποχώ-
ρησις ἀπὸ τῆς τουρκικῆς βουλῆς μόνον κατὰ τὴν συ-
ζητήσαν τοῦ νομοσχεδίου τούτου· Κατὰ τὴν λοι-
πὴν λειτουργίαν σύνταγμα ἐν Τουρκίᾳ; Εἶναι σύνταγμα
πολίτευμα, καθ' ὃ λειτουργοῦσι στρατοδικεῖα, ὁ
τακτικὸν δικαστήριον, ἐν ᾧ καταδικάζονται οἱ κατι-
γορούμενοι ἀναπολόγητοι καὶ ἀνευ ὑπερασπίσεως
καθ' ὃ ἐφαρμόζεται ἀντίφαστον νομοσχέδιον, καθ' ὃ
ἐξισλαμισμοῦ θύγονται ἐν ἐπιτρέψει, ἄλλὰ καὶ ἀμε-
βεταί, ἐν ᾧ πρὸς τὸν ἄνθρωπον ὁ ἐκχριστιανισμὸς μετὰ
θανάτου τιμωρεῖται δι' ἡμέσου θανάτου· καθ' ὃ
λοῦται εἶναι μῆθος καὶ ἡ παρανομία κατὰ τὴν γυ-
στιακὴν τοῦ σύμβουλον καὶ μόνον τῆς ὁλοκληρῆς πύ-
σεως, ἀλλὰ καὶ τῆς τουρκικῆς διουκίσεως;

Ποιαν ἔσαν ἐχρῶσι· Ἑλλήνας βουλευταὶ ἐν κοι-
νοῦς πολιτικῆς χώρας, ἧς ἡ δὴ πολιτικὴ κινήσις συνίστα-
ται εἰς τὴν κατάβλησιν τοῦ ἑλληνικοῦ; Τὸ καθήκον
αὐτῶν τοῦ να παρατηρῶσι τοῦ βουλευτικοῦ ἀξίω-
ματος ἥτο ἐνδεχόμενον προβούμεθα δέ, ὅτι θα ἀνα-
καθίστιναι να πράξῃσι τοῦτο, ἀλλὰ τότε θα εἶναι
πολλὰ ἀργὰ πλεον.

TA META TAYTA

Ἡ ἄρνησις τοῦ Σουλτάνου νὰ δεχθῇ τὸν Πα-
τριάρχη. — Ἡ τοῦτον τηλεγραφικὴ δια-
μαρτυρία πρὸς τὸν Σουλτάνον.

¹ Ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀσυζητητί, σχεδὸν εἰ-

Κύριον ἀφρον (ἀναβολήν, ὅχι υποχώρησιν ζητεῖ ὁ
Πλησιαῖος παρὰ τῆς Κρήτης). — Ὁ περὶ τῶν ἐν
Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ φιλεβούλγαρος τουρκικός
ἥμος. — Τὸ νέον κατόρθωμα τοῦ Ματσούκα. —
Ἀγγέλματα καὶ ὄρβυλοι. — Ἀμερικανὸς διδάσκων
τοῖς Ἕλλησι φιλεπατριάν. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. —
Ἐπιφυλλίς (Παιτελῇ Μ. Κοντογιάννη ἐμπρω-
σὶ ἀπὸ τοῦ Ἁγίου ὄρος.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 24 Ἰουνίου 1910.

Εἶναι πάντοτε σύνοιαι ἢ υποχώρησις καὶ ἡ
ἐκείνη ἀπορροή; Ἐχομεν δὲ δίκαιον ἡμεῖς οὐ
παρὰ τὰς ὁχλὰς τοῦ Ἰησοῦ εὐγλώττως ἀεί-
νουν ἐν εἰρήνῃ κολλήσαντες βράχους, σιγῶντες
ἐκθύοντες σιγὴν, ὅταν πάντοθεν περισφίγηγῃ
μᾶς τῶν ἔργων ἡ ἀναπότρεπτος ἀνάγκη; Ἡ
μενότερον εἶναι τὸ πολυμῶν καὶ ὁρδότερον
ἐκπέτονται ἡμῶν οἱ ἐν Κρίσει, οἱ ἀέπειτοι ἐπι-
εῖξανται τὴν σοφίαν τῶν ἔργων;

Τὰ ἐρωτήματα ταῦτα γεννῶσιν εὐλόγους δι-
ταγμούς, δι' οὓς ἡμεῖς οἱ ἐν Ἀθῆναις ἔπρεπ-
α μὴ εἰμεθα τῶσιν πρόδρομοις εἰ συμβολῶν,
ἀλλὰ δι' ἐπιτιμήσεις, δι' οὓς ἦτο ἀναγκαῖον
ἐπισκοπῆσθαι βαθυτέρον τὴν κατάστασιν
τῶν πραγμάτων, ὥπως ἴδωμεν τὴν ἀληθεῖαν
τὴν προηρόμενην περὶ τῶν δεινῶν γενέσθαι
ἐκ ἀπορσιώσεων, τι πρέπει νὰ πράξωμεν.

ἰδὼν τῆς ἐκκενώσεως ἔτι τῆς νήσου μεταξὺ
 τῶν Προστατίζων Δυνάμεων ἠκούσθησαν καὶ
 αὐτὰ ἐναντία πρὸς τὴν ληρθεῖσαν ἀπόφασιν,
 ὡρῶναι δὲ πρὸς τὰς ἔκτοτε διατυπωθείσας
 ἀκαταρτυρίας τῆς Τουρκίας. Ἄλλῃ ἡ ἐπιμονὴ
 τῆς Ἀγγλίας ἐχούσης συνεπικουροὺν καὶ τὴν
 ἑαυτῶν κατίσχυσιν καὶ ἡ ὀφείλουσα πρὸς τοὺς
 ἄλλους ὑπόσχεται ἐξεπληρώθη.

Ἄλ' ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἐκκενώσεως ἐπὶ
 τῆς χαράς ἢ μεταμέλειαι. Ἡ ἐλλοχεύουσα
 ἐκείνη κατά τοῦ ἀγγλικοῦ τῶν Δυνάμεων
 ἑξ ἑωρῆς συνδέσμου διεδεν, εἰ ἡ Κρήτη
 πέσει πρόσφορον πεδῖον ἀμίλλης τῶν ἐν
 οὐρίᾳ δέποτε παλαιόντων ἀγγλικῶν καὶ
 ἑσπερικῶν συμφερόντων, καὶ ἡ εἰσηγηθῇ ἡ
 ποσειτήριε τοσοῦτον θερμὸς τὴν ἀξίωσιν τῆς
 οὐρίας περὶ ὑποστολῆς τῆς ἐλληνικῆς ἐν
 κρησὶ σμαίας, ὥστε ἐκῶσαι ἄκουσαι αἱ Προ-
 κτάσεις Δυνάμεις ἡγαγρόσθσαν ἐν περὶ
 ὑτέχρμα παιδαριώδει νὰ ἀποκαθελώσωσι
 σύμβολον ἐκεῖνο τῆς ἐλληνοκρητικῆς
 ὥσεως.

Μετά την σημαίαν ἐπῆλθε τὸ ζήτημα τοῦ
κου. Οἱ ἐν Κρήτῃ βέηδες, αὐτοὶ αἱ ἡγήται
ἄνθρωποι καὶ ὑποκινῶνται πάσης ἀνωμαλίας.
ὡς ἐπεδιώγετο συστηματικῶς ἡ ματαιοσι-
μω τῶν τὰν πρὸς ἐδραίωσιν τῆς τάξεως καὶ τῆς
ἡρήνης ἐν Κρήτῃ προσπαθειῶν, ἐπέγευφα
ἐκείνη διαμαρτυριῶν ἀναμφιβόλως ἐκ Κων-
σταντινουπόλεως ἀποσταλνέντα, εἰ ὧν ἡρνοῦντο
τὴν Κρήτην ὄχι ἀπλῶς τὸ ἐνωτικῶν ἀπὸ
τοῦ Σουλτανεῖου τοῦ 1908 ὀχυρωμένην καὶ
στῶς, ἄλλ' αὐτὴν τὴν ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυ-
γοῦ ἐριστικῶν ἀπαλλαγῆν τῆς νήσου, μετ'
ὁδοδείας δὲ προδελούσης, ἐπὶ ἐπινοῶν αὐτῶν
πᾶρχειν ὡς πᾶσιχοιροὺς ἡ βία, διεκήρυξαν, ἐπὶ
τὴν πολιτικὴν τῆς νήσου δὲν εἶχεν ἄλλον, ὅτι
τὴν τὴν θέλαιν τὸν κυριόχρον Σουλτάνου

Η ἀξίωσις προεβάλλετο ἐκ Κωνσταντινου-
πλεως καὶ ὀπισθεν τῆς ἀραιᾶς τάξεως τῶν ἐν-
εργητῶν προμάχων αὐτῆς Τούρκων βέλητων δι-
σταίνοντο αἱ λέγχαί τοῦ Σεφίετ καὶ ἔτι περ-
σιότερόν αὐ προτεταμέναι εἰς ἐνθάρρυνσιν χειρὶ
τοῦ Βιζύου. Χρὶς ἐκεῖ καὶ πρὸς τὸν Αἰεταλὰ

Ατυχώς την υστάτην ὥραν ἐπῆλθε καὶ τὸ
προσδόκητον ῥήγμα μεταξὺ αὐτῶν τῶν Προ-
στατίων, ἐν διαβολικῇ δὲ ἀλληλουχίᾳ συμ-
βῆναι τῇ Γαλλίᾳ, εἴτε ἐξ ἰδίᾳ πρωτοβουλίας
καὶ κατ' ἐισήγγησιν τῆς συμμαχίας 'Ρωσίας
καὶ ἐκτεστῆ αἰφνιδίως εἰς τὸ ἀντίθετον στρατόπε-
δον τὸ ἀναλαβόν τὴν συνήγερσιν τῆς Τουρ-
κίας. Ἀγγλία καὶ Ἰταλία εὐρέθησαν μεμονω-
μένα καὶ ἀκρίβως, ἵνα ἀποφύγῃσι τοὺς ἐν-
δελεχομένους ἀπομονώσεως κινδύνους, ἡγαγκάσθησαν
να διατηρήσῃσι τὴν πρὸς τοὺς συμπασιτῆρας
ἐμπεινὰς καὶ ῥιψιμὸν εἰς τὴν θάλασσαν τῇ
Κρήτῃ, νὰ ἀπανηρθῶσιν ἐαυτάς, τὰς υποσχέ-

Πρὸς τὰ κυριαρχικὰ ταῦτα δικαιώματα εἶ-
ναι εὐσυμβίβαστα: ἡ χρῆσις ἑλληνικῶν γραμ-
ματοσῆμων ἐν Κρήτῃ, ἡ χρῆσις ἡ γεινικῆ τῆς
ἑλληνικῆς σημαίας, ἡ ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως
τῶν Ἑλλήνων ἐκδοσις τῶν ἀποράσεων τῶν
κρητικῶν δικαστηρίων, ἡ ἐν Κρήτῃ παραμονὴ
Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν ὡς ὀργανωτῶν καὶ δι-
οικητῶν τῆς χωροφυλακῆς καὶ πολιτοφυλακῆς
τῆς νήσου; ὑπάρχει τις δὲ τέσσην ἡλιθίως πε-
στεύων, ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ Φιρὰκ ὑποστολὴ τῆς
σημαίας καὶ ἡ ἀνώμοτος παραδοχὴ τῶν Τουρ-
κοκρητικῶν πληρεξουσίων εἶναι αὐτὰ ταῦτα ἀ-
ξιώσεις τῆς Τουρκίας καὶ ὄχι αἱ προσέσεις,
δι' ὧν ἐπιδιώκονται σκοπεῖν εὐσαισπικώτεροι καὶ
ἀποτελέσματα μονιμώτερα; Ὑπάρχει τις δὲ πε-
στεύων, ὅτι μετὰ τὴν καὶ ἐν τούτῳ ὑποχώρη-
σιν τῆς Κρήτης τὴν ἐπαύριον δὲν θ' ἀπαιτηθῇ
ἡ ἐκ Κρήτης ἀποκεμπὴ τῶν Ἑλλήνων ἀξιο-
ματικῶν; Ποία εἶναι ἡ βαθμία, ἐφ' ἧς δὲ στα-
ματήσωμεν ἐν τῇ κλίμακί ταύτῃ τῶν ὑποχω-
ρήσεων, ἣν πρόχειρον ἔσχεσαν ἡμῖν οἱ Τούρ-
κοι, ὑπεβασταζομένην δὲ διὰ τῶν χειρῶν κα-
τῶν ἀνατετομένων βραχίχιων ἐλοκλήρεν τῇ
Εὐρώπῃ, ὥπως ἡμῶν κατερχομένων ἀνέλθω-
σιν ὑψαύχενες αἱ πρὸ ἐωδωκαετίας λοῦξ ἀπο-
πεμφθέντες Τούρκοι ὑπὸ τῶν τεσσάρων Προ-
στατιδῶν;

Προφανέστατον εἶναι, ὅτι δύο εἶδαν ἁγῶνας
 πελοῦνται σήμερον ἐν Κρήτῃ: Ὁ θελεῖ δούλου
 καταπῶς, δόλιος καὶ ἀνθίχκος διαγωνισμὸς τῶν
 ὑλικῶν συμπερφόντων τῆς Εὐρώπης: ὁ φυλετι-
 κός, ἀπ' αἰῶνων ἄσβεστος ἁγὼν Ἑλλήνων καὶ
 Τούρκων. Ἐν τῷ πρώτῳ παλαίεσι λυσσώδεις
 αἰ ὀκει πρὸς ἀλλήλους, τίς θά καταβροχθίσῃ
 ἀσφαλέστερον καὶ ἀκοπώτερον τοὺς περαιτέρω
 ἀγωνιζομένους Τούρκους καὶ Ἕλληνας, πρὸς
 τοῦτο δὲ θαυπεύουσι τὸν ισχυρότερον ἀθλητὴν
 ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐκείνῃ πάλῃ. Ἐν τῷ δευτέρῳ
 πρόκειται ἁγὼν ὅχι ὑπερπληρώσεως χορτασμέ-
 νων στερμαχῶν, ἀλλ' ἁγὼν ὑπέρβειως καὶ δι-
 καίου. Παρορᾶται νῦν ὑπὸ τῶν ισχυρῶν ὡς
 ἀσήμαντος καὶ ἐπαισιωδῆς ὁ ἁγὼν οὗτος, ἐν
 τούτῳ δὲ κείται ἡ τύφλωσις τῆς Εὐρώπης,
 νεμίζουσης, ὥς ἐνέμοιο πρὸ ἐνενηχόντα περί-
 πτοι ἔτων, ὅτι δυνατόν ἐστι διαλλάξῃ πραιανίου
 φυλετικὰς ἔριδας δι' ἀπειλῶν καὶ ἐπιταγμάτων.
 Ἀλλὰ ταχέως θά μεταπεισθῇ, ἴσως δὲ καὶ
 καταβάλλῃ ἀδρότητα καὶ τέλη τῆς μωρίας, τῇ
 ἀναισχύντῳ παραβιάσει ὑπεσχημένων, τῇ
 ὑπόουλῳ καὶ ἀνθίχῳ πλειονείᾳ τῆς.

Ἄλλὰ περὶ τούτου ἐλόγησα μελεῖ ἡμῖν τοὺς Ἕλλησιν. Ἦμῖν μελεῖ νὸ διαγνώσασθαι καὶ νὸ χωρῖσθαι ἐν τῇ διανοίᾳ τῶν πὸς προσφῶν ἀπὸ τῶν κυρίων σκοπῶν τῶν πραιαίνων ἡμῶν πολέμῳ. Καὶ ἂν ἐν τῇ προσεκτικῇ ἐρευνῇ τῇ πορείᾳ τοῦ ἐχθροῦ σχηματίζωμεν ἀνδροδαντοτὴν πεποιθῆσιν—θὰ εἰμεθα δὲ ἰωθεῖ μέγα ἄθεραπευτος ἡλιθιότητος, ἂν ἡμῶν σχηματίζωμεν τὴν πεποιθῆσιν ταύτην—ἐπὶ δὲν πρόκειται περὶ ἀκόανων συμβόλων καὶ ἀκινδύνων τύπων ἄλλ' ἀγῶν ἐπικρατήσεως τῆς μιᾶς φυλῆς κατὰ τῆς ἄλλης συντρίβουμένης, ἐν τότε ὑπολείπεται ζήτημα σκέψεως ἐνδελειχοῦς καὶ βαθείας καὶ ἐν Κρήτῃ καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, τοὺς τρεῖς τοὺς κέντρους, ἅτινα συγχρόνως πλήττει τοῦ ἀγρίου τυράννου· ὁ ἀπάνθρωπος καὶ βάρβαρος μαστιγὶς, σκέψωμεν περὶ τοῦ καταλλήλου χρόνου, καθ' ὃν θὰ τεθῇ ἐριστικὴ εἰς τὰς ὑποχωρήσεις παύσα, σκέψωμεν περὶ τοῦ διαστήματος τῆς ἀντοχῆς εἰς τὰς πειρᾶσεις, τοὺς ἐξυτελισμούς καὶ τὰς ἐξυθενώσεις τοῦ γένους ἡμῶν, σκέψωμεν περὶ βραχυτάτης παρατάσεως τοῦ ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων βραχείως διαστήματος, μεθ' ὃ κατ' ἀνάγκην ἀναπότρεπτον θὰ ἐμφανισθῇ καὶ αὐτόκλητος ὡς διατηρῆς ὁ μέγας τῶν λαῶν κριτής, ὁ Ἄρης.

Μόνον από της απόφασης ταύτης ή συνετι-
 Κρήτη και ή ἄρρων Ἑλλάς, ή δυσπαύλλα-
 κτος από της οὐτιδανῆς φροντίδος τοῦ παύει-
 και διορίζειν, δύνανται και πρέπει νά συμπέ-
 σωσιν εις την απόφασιν τῆς υποχωρήσεως

